

ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1. Μετάφραση

Όταν ο Μάρκος Τύλλιος Κικέρωνας και ο Γάιος Αντώνιος ήταν ύπατοι, ο Λεύκιος Σέργιος Κατιλίνας, (ένας) άνδρας πάρα πολύ αριστοκρατικής καταγωγής, αλλά πάρα πολύ διεφθαρμένου χαρακτήρα, συνωμότησε ενάντια στην πολιτεία. Τον είχαν ακολουθήσει μερικοί ένδοξοι, αλλά φαύλοι άνδρες. Ο Κατιλίνας διώχτηκε από την πόλη από τον Κικέρωνα. Οι σύντροφοί του συνελήφθησαν και στραγγαλίστηκαν στη φυλακή.

Ενεργώντας κάτω από την επιρροή αυτών πολλοί, όχι μόνον αχρείοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν πως αυτό έγινε σκληρά και τυραννικά. Τώρα καταλαβαίνω πως, αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μάνλιου, όπου κατευθύνεται, κανείς δε θα είναι τόσο ανόητος, που να μη βλέπει πως έγινε συνωμοσία, κανείς τόσο αχρείος, που να μην το ομολογήσει.

B1

1-β 2-α 3-β 4-γ 5-γ

B2

Rem, socii ,strangulati sunt, confirmaverunt, regie

Γ1.

Nobilissima genera

Clariores, clarissimi

Cuiusdam

Viros

Urbium

Carcer

Spe

Sententiam

Multum/o, plus, plurimum

Earum

Coniuratio

Γ2α.

Pervenerit: pervenire

Videat: videre

Fateatur: fateri

Γ2β.

Coniurem

Consequuntur

Expellebas

Deprehendendi

Aluissemus

Nascituram

Dic

Intellectu

Esse

Δ1α.

Ingenii: γενική της ιδιότητας στο vir

Ex urbe: εμπρόθετος προσδιορισμός της απομάκρυνσης στο expulsus est

Eius: γενική κτητική στο sociis

Non credendo: απρόθετη αφαιρετική γερονδίου που δηλώνει τρόπο στο confirmaverunt

Factum esse: ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο dicerent

Δ1β.

Qui non fateatur:

Δευτερεύουσα επιρρηματική αναφορική συμπερασματική πρόταση. Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία qui, εκφέρεται με υποτακτική γιατί το αποτέλεσμα στη λατινική θεωρείται υποκειμενική κατάσταση. Συγκεκριμένα με υποτακτική ενεστώτα(fateatur) γιατί εξαρτάται από το ρήμα αρκτικού χρόνου της κύριας πρότασης intellego. Ισχύει η ιδιομορφία ακολουθίας των χρόνων (σύγχρονο στο παρόν) γιατί το αποτέλεσμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του αφηγητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του. Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος στο ρήμα intellego.

Δ2α.

Antonius alter consul Catilinan ipsum proelio victum interfecit.

Δ2β. Ιδιόμορφη αφαιρετική απόλυτη

Cum Marcus Tullius Cicero et Gaius Antonius consules essent.